

voortzetting van de overeenkomst heeft deelgenomen, zonder nauwkeurig vast te stellen dat zij heeft ingestemd met de voortzetting van deze overeenkomst. Voor het geval dat toch zou vaststaan dat rekwirante deze instemming heeft gegeven, stelt zij in de vierde plaats dat het Gerecht de overeenkomst ten onrechte als mededingingsverstoring heeft gekwalificeerd, zonder de algemene juridische en economische context waarin zij tot stand is gekomen en de eventuele gevolgen ervan te onderzoeken. In de vijfde plaats betoogt zij dat het Gerecht niet heeft voldaan aan zijn motiveringsplicht en dat het bestreden arrest tegenstrijdig is gemotiveerd voor zover de omzet van de leden van rekwirante, en niet alleen die van rekwirante, in aanmerking is genomen bij de controle of het in artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17 bedoelde plafond van 10 % van de omzet niet was overschreden.

Met haar zesde middel, dat subsidiair strekt tot verlaging van de haar opgelegde geldboete, stelt rekwirante ten slotte dat, indien het Hof de vorige middelen zou afwijzen, in elk geval het bedrag van de opgelegde geldboete zou moeten worden verlaagd, aangezien dit niet overeenstemt met 10 %, maar met 20 % van haar omzet, wat in strijd is met de bewoordingen zelf van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (België) op 22 februari 2007 — N. V. Lammers & Van Cleeff tegen de Belgische Staat

(Zaak C-105/07)

(2007/C 95/47)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: N. V. Lammers & Van Cleeff

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Staan de artikelen 12, 43, 46, 48, 56 en 58 EG in de weg aan de Belgische nationale wettelijke regeling, zoals voorzien in de toenmalige artikelen 18, lid 1,3° en 18, lid 2,3° WIB92, waarbij de intresten niet werden geherkwalificeerd in dividenden en aldus niet belastbaar waren indien deze intresten werden toegekend aan een bestuurder, die een Belgische vennootschap was, terwijl in dezelfde omstandigheden deze intresten wel werden geherkwalificeerd in dividenden en aldus belastbaar waren indien deze intresten werden toegekend aan een bestuurder, die een buitenlandse vennootschap was?

Beroep ingesteld op 22 februari 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-106/07)

(2007/C 95/48)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: A. Bordes en K. Simonsson, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Franse Republiek, door voor een groot aantal Franse havens de in artikel 5 van richtlijn 2000/59/EG⁽¹⁾ bedoelde afvalontvangst- en afvalverwerkingsplannen niet uit te werken en vast te stellen, althans door het bestaan en de uitvoering van deze plannen niet aan de Commissie mee te delen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 5, lid 1, en 16, lid 1, van die richtlijn.

— de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2000/59/EG in nationaal recht is op 27 december 2002 verstreken.

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen (PB L 332, blz. 81).

Hogere voorziening ingesteld op 13 februari 2007 door Friedrich Weber tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 11 december 2006 in zaak T-290/05, Friedrich Weber/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Friedrich Weber (vertegenwoordiger: W. Declair, Rechtsanwält)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen